

صحيفة الحسين عليه السلام

[352] از سرآغاز ازل تا به سرانجام ابد * هست جانبازی سالار شهیدان مشهور با
فداکاری شاه شهدا پیش ملک * بشریت شده لبریز مباحات و غرور تا شفق سرخ بود چهره خونین
حسین * متجلی است در آئینه اعصار و قرون آن که خواند سر او بر سر نی سوره کهف * خوشتر
از نغمه داوودی و آیات زبور آفتابی که بر آید ز دو مشرق شب و روز * روز از اوج سنان، نیم
شب از شرق تنور سر تسلیم نهد پیش خداوند به خاک * آن سری که گذارند به پای زر و زور
تربتش سرمه چشمان خدا بین ملک * فرش زوار درش بال ملک، گیسوی حور اشک چشمی که فشاند
به یادش، به بهشت * زیور تارک حورست، چو تاجی ز بلور دشمنش کشت و ندانست که با کشتن او
* خویش را می کند آن خاک به سر زنده به گور پیش شاه شهدا شعر " ریاضی " بردن * چیست ؟
ران ملخی، هدیه ناقابل مور " ریاضی یزدی "
